

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਵਧਾਈ। ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਸਰਪੰਚਾਂ, ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਭਰਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਤੀਆਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਰੌਣਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾਇਆ।

ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਪ੍ਰਗਮਿਟਰ ਕਰੋ

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਨੌਕਰੀਪੇਸ਼ਾ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਕੰਮਕਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਭਾਵ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਹਰ ਔਰਤ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਲਾਈ- ਕਢਾਈ, ਕੁਕਿੰਗ, ਬਿਊਟੀ ਪਾਰਲਰ, ਕੇਚਿੰਗ ਦੇਣਾ ਵਗੈਰਾ- 2 ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਧਦਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤ ਘਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵਾਂ ਪਾਸੇ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਕੰਮ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰੋ ਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਦਿਓ। ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵੰਡ ਕਰੋ ਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਖ਼ਰਚ ਕਰੋ । ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਬੋਝ ਥੱਲੇ ਆਪਣੇ -ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਦਬਾਓ, ਨਾਂਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖੋ । ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਫਾਲਤੂ ਦੀਆਂ ਫੋਨਕਾਲਾਂ ਤੇ ਸਮਾਂ ਗਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੋ ਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੌਕ ਪੂਰੇ ਕਰੋ। ਸ਼ੌਕ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ,ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਮਨਪਸੰਦ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਘੁੰਮਣ ਵੀ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਲਈਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੰਥ ਦੇ ਕਾਜ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਇਸੇਤਰਾਂ, ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਕੁਲੀਗ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਲਈਏ ਤਾਂ ਵੀ ਕੰਮ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਬੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਸਿੱਖੋ ਫਿਰ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸੈਰ, ਕਸਰਤ, ਸੰਤੁਲਿਤ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੋਫ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਉਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਸੀਂ ਇਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੁਝ ਕੁ ਗੱਲਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਏਕੇ ਹੈ

ਇੱਕੋ ਮਾਲਕ ਹੈ ਸਭਨਾਂ ਦਾ, ਉਹ ਖ਼ਲਕਤ ਦਾ ਵਾਲੀ।
ਫਿਰਨ ਬੁਥਨੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਸਭ ਅਕਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ।

ਓਸ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਦੇ ਨਾ ਮਨੋਂ ਭੁਲਾਉਣਾ।
ਓਹੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ- ਆਉਣਾ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਓਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ, ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਨੇ ਆਏ।
ਝੋਲੀ ਭਰਦਾ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜੋ, ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਧਿਆਏ।

ਰਾਮ, ਖ਼ੁਦਾ, ਅੱਲਾ ਦੇ ਵਾਂਗਰ, ਕੋਈ ਕਹੇ ਗੋਸਾਈਂ।
ਪੂਰਾ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ, ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਚਾਈਂ-ਚਾਈਂ।

ਮਾਨਵ-ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਸ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਵਾਹੀ।
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇਂਦਾ, ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ।

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਿਲਜੁਲ ਸਾਰੇ ਰਹੀਏ।
ਛੱਡੀਏ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਤੇ ਝਗੜੇ, ਕਿਛ ਸੁਣੀੇਏ ਕਿਛ ਕਹੀਏ।

॥ ਸੱਚ ਦਾ ਦਰਪਣ ॥

ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਇੱਥੇ ਗਾਹਕ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਗਾਹਕ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

ਅੱਖੀ ਘੜੀ ਵੇਲੇ ਬਾਂਹ ਇੱਥੇ ਫੜੇ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਸੌਂਖੀ ਘੜੀ ਵੇਲੇ ਸਕੇਦਾਰ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾਵੇ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਹੱਸਦੇ ਨੂੰ ਰੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

ਹੁਹ ਦਾ ਹਾਣੀ ਇੱਥੇ ਬਣਦਾ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਜਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

ਜਿਉਂਦੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਇੱਥੇ ਬਾਤ ਪੁੱਛੇ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਕੱਫਨ ਚੱਕ ਮੂੰਹ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਇੱਥੇ ਤੁਰੇ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਇਸ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰਨ ਬਥੇਰੇ।

ਸੁਦ ਵਿਰਕ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੋਈ ਨਾ,
ਪਰ ਝੂਠ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਥੇਰੇ।

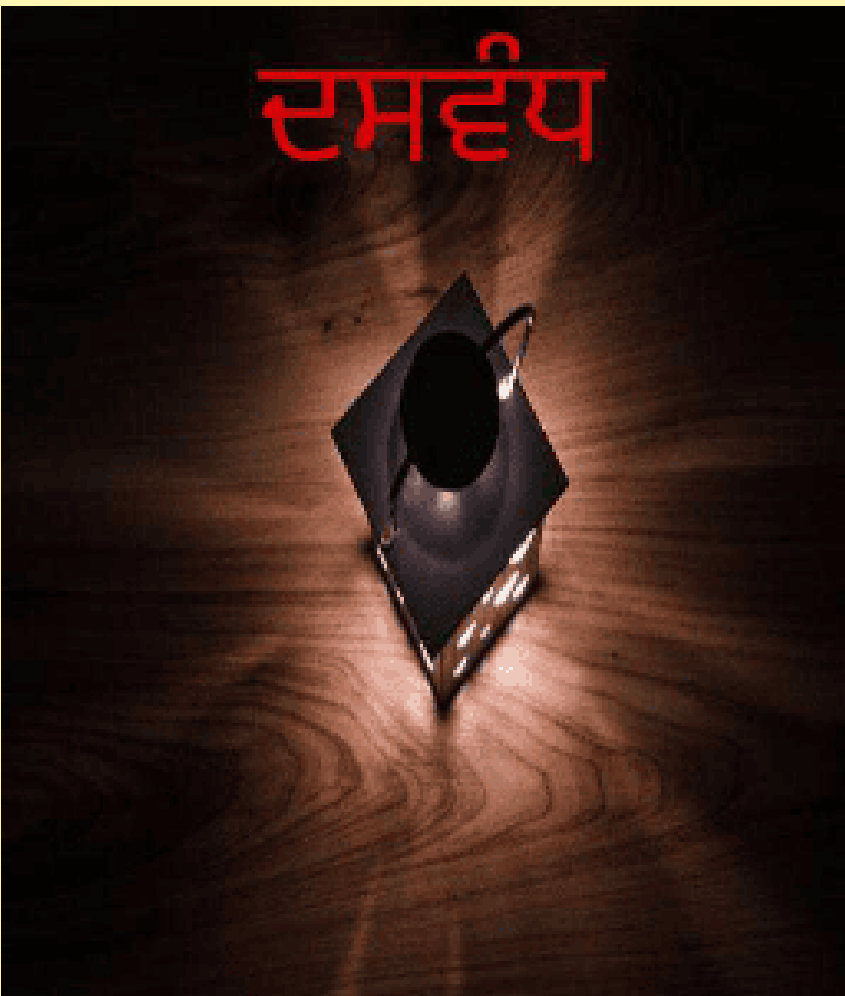

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮਹਿੰਦਰ ਸੁਦ ਵਿਰਕ

ਦਸਵੰਧ *

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਸੁਰਜੀਤ ਸਾਰੰਗ

ਸਿੱਖ ਕੀਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕਲਾਸਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਦਸਵੰਧ ਕੱਢਣ ਵੇਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਵੇ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਇਆ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਅੰਨ, ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਣੀ ਚੁੱਕੇ ਉਸ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸੱਚਾ ਸਿੱਖ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਣੀ ਨਹੀਂ ਚੁਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਗੱਲ ਤੇ ਕਸਮ ਖਾਂਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਤੇ ਖਰਾ ਸਿੱਖ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਪਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਸਵੰਧ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੇ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵੀ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇ ਤੇ ਦਸਵੰਧ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਗਾ। ਧਰਮ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਫਿਰ ਬੱਕਰੀ ਵਾਂਗ ਕੰਨ ਪਕੜ੍ਹਣ ਤੇ ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦਸਵੰਧ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਏ ਪ ਪੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ...ਵਰੇ ਮਗਰੋਂ ਹੈ ਆਈਆਂ

*ਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਿਉਹਾਰ ਹਰ ਸਾਲ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਤੀਜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਬੜੇ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਜੇ ਕੁੜੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਕਹਿ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਤਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਪਿੰਡ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ’ਤੇ ਹਰ ਕਸੇ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਰਲ ਕੇ ਮਨਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਉਛਲੇਵੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬੋਲੀਆਂ ਰਾਹੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਮਹੀਨਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸੱਜ-ਵਿਆਹੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਵੀਰ ਆਪਣੀ ਸੱਜ ਵਿਆਹੀ ਭੈਣ ਲਈ ਸੰਧਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਧਾਰੇ ਵਿਚ ਡਿਊਰ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਸੂਟ, ਵ ਗਾਂ, ਮਹਿੰ ਦੀ, ਸੰਦੂਰ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਵੀਰ ਸੰਧਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਤਾਹਨਾਂ ਮਾਰਦੀ”ਤੈਨੂੰ ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਨਾ ਆਏ, ਨੀ ਵੱਡੀਏ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਲੀਏ ।” ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਵੀਂ ਵਿਆਹੀ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਗੁੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਕੋਠੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੀਰ ਹਸਰਤ ਦੀ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਤੱਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਹੱਥ ਛਤਰੀ ਰੁਮਾਲ ਪੱਲੇ ਸੇਵੀਆਂ, ਨੀ ਆਉਂਦਾ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਕੁੜਿਉ । ..ਸਾਉਣ ਮਹੀਨਾਂ ਕਿਣ-ਮਿਣ ਕਣੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਨੀ ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਸੰਧਾਰਾ। ਤੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਮੌਸਮੀ ਤਿਉਹਾਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾੜ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪੈਣ ਕਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਕਾਈਨਾਤ ਤ੍ਰਾਹ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਹਾੜ ਮਹੀਨਾਂ ਉਤੇ ਧੁੱਪ ਧੁੱਪ ਲਾਈ ਦੇ ਤੂੰ ਵੇ ਤਾਣ ਛੱਤਰੀ ਜਿਹੜੀ ਲੰਡਨੋਂ ਮੰਗਾਈ ਏ। ਪਰ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਮੇਘਲਾ ਵਰਸਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਹਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਉਪਰ ਨਿਖਾਰ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਫੁੱਲ ਵੀ ਉਤਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਝੂਮ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕਿਣ-ਮਿਣ ਵਿਚ ਮੌਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪੈਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਉਪਰ ਹਰਿਆਵਲ ਹੀ ਹਰਿਆਵਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਤੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਗੂੜਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਮਹਿੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਸਲਾਈ (ਸੀਖ) ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੂਟੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਦੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਹੱਸਦੀਆਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ” ਤੂੰ ਤਾਂ ਸੱਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਏ” ਇਸ ਲਈ ਇਥੇ ਮਹਿੰਦੀ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਹਿੰਦੀ, ਮਹਿੰਦੀ, ਮਹਿੰਦੀ। ਵਿਚ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਰਹਿੰਦੀ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਸਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੱਟਿਉ ਮਿਲਦੀ ਮਹਿੰਗੀ । ਰਗੜ ਰਗੜ ਕੇ ਲਾਈ ਹੱਥਾਂ ਤੇ, ਵੇਲਕ ਹੋ ਹੋ ਲਹਿੰਦੀ। ਮਹਿੰਦੀ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀ, ਧੋਤਿਆਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲਹਿੰਦੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਸੱਜ ਵਿਆਹੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਸੱਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨਾਂ ਸਿਹਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ । ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਤੀਆਂ ਹੈ। ਤੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖੁੱਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਬੋਹੜ ਜਾਂ ਪਿੱਪਲ ਦਾ ਹੋਣਾਂ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਥੇ ਸੱਜ ਵਿਆਹੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਪੀਘਾਂ ਝੂਟਦੀਆਂ ਹਨ ਪੀਘਾਂ ਝੂਟਣ ਨਾਲ ਪੱਤੇ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੁਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਵ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਸਟੇਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਦੀਆਂ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਗਿੱਧੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਰੀ ਮਹੀਨੀ ਸਾਵਣ ਆਇਆ, ਸਾਵਣ ਬੜਾ ਸਹਾਵੇ ਚੜ੍ਹ ਕੋਠੇ ਮੈਂ ਵੇਖਣ ਲੱਗੀ, ਬਦਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਆਵੇ। ਹਵਾਵਾਂ ਪੂਰੇ ਦੀਆਂ, ਮੇਰੀ ਚੁੰਨੀ ਉਡ ਉਡ ਜਾਵੇ। ਹਵਾਵਾਂ ਪੂਰੇ ਦੀਆਂ.

ਇਸ ਬੋਲੀ ਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਖੂਬ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ ਗਿੱਧਾ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ – ਦੇ ਖੂਬ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਬੋਲੀ ਦਾ ਰੁਖ ਬਦਲ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਉਣ ਮਹੀਨਾਂ ਦਿਨ ਗਿੱਧੇ ਦਾ ਸੱਭੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਭਿੰਜ ਗਈ ਹੂਹ ਮਿੱਤਰਾ, ਸ਼ਾਮ ਘਟਾ ਚੜ ਆਈਆਂ।

ਇਸ ਤਰਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣਾਂ ਆਪਣਾਂ ਬਦਨ ਗਿੱਧੇ ਪੋ ਨਿਸ਼ਾਵਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੱਕ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਿੱਧੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹੁਰੇ ਤੋਂ ਘੁੱਟ ਕੱਢਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੱਸਾ ਦਾ ਡਰ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸੰਗ ਹੋ ਕੇ ਖੂਬ ਨੱਚਦੀ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੰਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਤੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੇ ਇੰਝ ਗਿਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਘਰ ਨੀ ਦੇਖਦੀਆਂ ਵਰ ਨੀ ਦੇਖਦੀਆਂ ਬੇਦਰਦੀ ਏਹ ਮਾਵਾਂ ਨੀ ਬੁੱਢੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦੇਂਦੀਆਂ, ਦੇ ਕੇ ਚਾਰ ਕੁ ਲਾਵਾਂ ਬਹਿ ਕੇ ਪਟੜੇ ਤੇ ਵੈਣ ਬੁੜ੍ਹੇ ਦੇ ਪਾਵਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਬਾਬਲ ਮੇਰੇ ਨੇ ਕੰਤ ਸਹੇੜਿਆ ਰੰਗ ਤਵੇ ਤੋਂ ਕਾਲਾ ਨੀ ਕੁੜੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਮੇਹਣੇ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਘਰਵਾਲਾ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਮੁਟਿਆਰ ਬੋਲੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੱਚਾ ਧਾਗਾ ਸੁੱਟ ਦਿਉ ਖੂਹ ਵਿਚ ਮਾਹਲ ਬਣ ਬਣ ਆਵੇ। ਤੀਵੀਂ ਮਾਲਕ ਦਾ, ਰੱਬ ਨਾ ਵਿਛੋੜਾ ਪਾਵੇ । ਇਸ ਨਾਲ ਗਿੱਧਾ ਪੂਰਾ ਮਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਿੱਧੇ ਦੇ ਪਿੜ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਵੱਜਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿੱਧੇ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਣਦ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਣਦ ਦੀ ਅਧੀਨੀ ਤੇ ਕਰੜੇ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦੀਹੋਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਣਦ ਬਛੇਰੀ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਹਾਣ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਨਾ ਬਿਆਵੇ । ਜਿਥੇ ਨਵੀਂ-ਵਿਆਹੀ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੀ ਨਣਦ ਤੇ ਗਿਲਾ ਕਰਦੀ ਨੂੰ ਉਥੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕੱਸਦੀ ਹੋਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਟੀ ਚਿੱਟੀ ਹੂੰ ਕਦੇ ਪਿੰਜਣੀ ਪਊਗੀ। ਸੱਸ ਨਾ ਸਲਾਹੀਏ, ਕਦੇ ਨਿੰਦਣੀ ਪਊਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿੱਧਾ ਪੂਰੇ ਜੋਬਨ ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੇ ਬਦਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਤੋੜ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ। ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਬੋਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਨੇ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਂ ਰੱਖੀ ਲਾਡਲੀ, ਸਹੁਰੇ ਲਾਈ ਕੰਮ ਵੇ । ਮੇਰਾ ਉਡਿਆ ਜ਼ਾਲਮਾਂ, ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਰੰਗ ਵੇ ।

ਜਿਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਪਤੀ ਫੌਜ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਹਨਾਂ ਮਾਰਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੱਢ ਕਲੇਜਾ ਕਰ ਕਰਾਂ ਪੈੜੇ ਹੁਸਣ ਪਲੇਥਣ ਲਾਵਾਂ ਮੁੜ ਪਉ ਵੇ ਮਾਹੀਆ, ਮੈਂ ਰੋਜ ਔਸੀਆਂ ਪਾਵਾਂ ।

ਸੁਣ ਨੀ ਚਾਚੀਏ, ਸੁਣ ਨੀ ਤਾਈਏ, ਸੁਣ ਵੱਡੀਏ ਭਰਜਾਈਏ। ਧਰਤੀ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟੀਏ, ਜਦੋਂ ਗਿੱਧੇ ਵਿਚ ਜਾਈਏ, ਧਰਤੀ

ਜਿਉ ਜਿਉ ਗਿੱਧਾ ਮਘਦਾ ਹੈ ਨਵੀਆਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਨੱਚਦੀਆਂ ਨੱਚਦੀਆਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬਣਾਂ ਦੀ ਹੂਹ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੋ ਨਿਬੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੀਆਂ ਹੀ ਸ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਇਕ ਅਨਿਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ।